

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudkyň JUDr. Marie Žiškové a Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobců: a) Ing. J. V., MBA, b) Ing. M. V., c) Ing. A. Ž., d) Ing. T. Ž., e) Ing. V. B., všichni zastoupení Mgr. Hanou Ižovskou, advokátkou se sídlem Rudná, Oblouková 1302/3, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Rodinné domy Rudná s.r.o.**, se sídlem Praha 5, Holečkova 789/49, zastoupené Mgr. Markem Nemethem, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 55, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2013, sp. zn. SZ 172488/2012/KUSK REG/Bou, č. j. 024210/2013/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce ad d) proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. 3. 2014, č. j. 45 A 31/2013 – 105, o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.
- II. Žalobci ad d) **se u k l á d á** zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí České republiky – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši 1.000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Rudná (dále jen „stavební úřad“) vydal dne 3. 10. 2012 podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), rozhodnutí sp. zn. 05099-1/11/V, č. j. 07122/12/V, o umístění stavby rodinných vícegeneračních domů spolu s komunikacemi a inženýrskými sítěmi na blíže vymezených pozemcích v k. ú. H. a k. ú. N.. Učinil tak na žádost osoby zúčastněné na řízení. Odvolání žalobců proti rozhodnutí stavebního úřadu zamítl žalovaný v záhlaví specifikovaným rozhodnutím. Posledně uvedené rozhodnutí napadli žalobci žalobou, kterou zamítl Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 20. 3. 2014, č. j. 45 A 31/2013 – 105.

[2] Proti rozsudku krajského soudu brojí žalobce ad d) (dále též pouze „stěžovatel“) kasační stížností, doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 7. 4. 2014. Zároveň

s podáním kasační stížnosti navrhl stěžovatel zdejšímu soudu, aby jí přiznal odkladný účinek, ve smyslu § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[3] V odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že v územním řízení a ve stavebním řízení jsou předmětem rozhodování odlišné otázky, a tak nelze vyloučit, že ačkoliv má pádné argumenty proti vydání územního rozhodnutí na konkrétní stavbu s ohledem na její lokalizaci, nemusí mít argumenty, které by byly způsobilé zvrátit vydání stavebního povolení na tutéž stavbu, neboť samotné technické provedení stavby do jeho práv nadměrně zasahovat nemusí. Jestliže soud nepřizná odkladný účinek kasační stížnosti, může dojít k vydání stavebního povolení a k naplnění hypotézy ustanovení § 94 odst. 5 stavebního zákona. Úspěch stěžovatele v řízení o kasační stížnosti by pak byl *de facto* bezcenný. Proto se stěžovatel domnívá, že mu hrozí v podstatě nenapravitelná újma v podobě ztráty uplatňovat svá práva v územním řízení. Tuto neodstranitelnou újmu nemůže vyvážit ani újma stavebníka (osoby zúčastněné na řízení) plynoucí z pozastavení realizace jeho stavebního záměru, neboť jde pouze o újmu dočasné povahy. V případě stavebníka je navíc diskutabilní, zda mu přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vůbec vznikne nějaká újma, protože většinu výdajů mají nebo tvrdí že mají jiné právní subjekty než stavebník nebo tyto náklady vznikly dávno před vydáním napadeného rozhodnutí a jejich vznik je tedy prostým podnikatelským rizikem osoby zúčastněné na řízení, případně dalších subjektů.

[4] Spolu s doplněním kasační stížnosti ze dne 17. 4. 2014 stěžovatel zaslal Nejvyššímu správnímu soudu oznámení o zahájení stavebního řízení vydané Městským úřadem Černošice dne 14. 4. 2014 na stavbu komunikace, které navazuje na výše uvedené územní rozhodnutí. Poukázal přitom na skutečnost, že žádost o vydání stavebního povolení podala společnost GP Plus s.r.o., se sídlem v Praze, Arkalická 877. Podle stěžovatele uvedená skutečnost odpovídá jeho dosavadním tvrzením o tom, že „celé řízení je nestandardní“, a to zejména s ohledem na postup stavebníka, kterým byla původně společnost Rodinné domy Rudná s.r.o., zatímco novým žadatelem o vydání stavebního povolení je společnost GP Plus s.r.o., o které již jednou Krajský soud v Praze rozhodl, že není osobou zúčastněnou na nynějším soudním řízení, neboť se nemohla stát oprávněnou z územního rozhodnutí pro absolutní neplatnost převodu (postoupení) takových práv.

[5] Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření ze dne 22. 4. 2014 naopak požádala, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznával. Uvedla, že od okamžiku nabytí právní moci žalobou napadeného rozhodnutí byly vytvořeny projekty, provedeny geodetické práce a inženýrská činnost, uzavíraly se rezervační smlouvy, současně došlo k uzavření smluv o dílo se společností RD Rýmařov s.r.o. na montáž rodinných domů na klíč. Dosud vynaložené náklady se pohybují v milionových částkách. Osoba zúčastněná na řízení přitom jednala v dobré víře v právní moc územního rozhodnutí. V září 2013 se dozvěděla, že žalobě byl přiznán odkladný účinek, což znamenalo, že nemohla pokračovat v navazujícím stavebním řízení. Od podepsaných rezervačních smluv proto začali odstupovat klienti, ztráta za každou rezervační smlouvu činí přibližně 700.000 Kč. Současně společnost Rodinné domy Rudná s.r.o. zaplatila za vytvoření přípojky společnosti ČEZ Distribuce, a. s. částku 162.500 Kč, tedy 50 % dle smlouvy. Dodavatel rodinných domů (společnost RD Rýmařov s.r.o.) dále požaduje

za provedené práce částku 4.080.000 Kč. Žádost stěžovatele o odkladný účinek je dle osoby zúčastněné na řízení založena pouze na hrozbě nenahraditelné újmy, zatímco osoba zúčastněná na řízení již v řízení před krajským soudem doložila, že jí reálně hrozí vznik výše specifikované újmy.

[6] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[7] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS).

[8] Zákonem č. 303/2011 Sb. kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, došlo s účinností od 1. 1. 2012 ke změně úpravy podmínek pro přiznání odkladného účinku v § 73 s. ř. s. Na rozdíl od předchozí právní úpravy již není nutné prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu žalobce (resp. důvodnou obavu její hrozby), nýbrž stačí pouze poukázat na nepoměr mezi následkem (slovy zákona „újmou“), který by vznikl žalobci nepřiznáním odkladného účinku, a případnou újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku nesmí být současně v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována atd.).

[9] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci a z obsahu spisového materiálu.

[10] Ve vztahu k nyní projednávané věci je nejprve třeba uvést, že krajský soud žalobě odkladný účinek přiznal, a to usnesením ze dne 31. 5. 2013, č. j. 45 A 31/2013 – 37. Krajský soud odůvodnil zmíněné rozhodnutí zejména odkazem na § 94 odst. 5 stavebního zákona, který stanoví, že *„[d]ojde-li ke zrušení územního rozhodnutí po povolení stavby, územní rozhodnutí se již nevzdává“*. Konstatoval, že obdoba tohoto ustanovení za účinnosti předchozího stavebního zákona neexistovala, a tak bylo možno tvrdit, že ke vzniku újmy předpokládané § 73 odst. 2 s. ř. s. dojde teprve vydáním stavebního povolení na příslušnou stavbu; od 1. 1. 2007 je však situace výrazně jiná (krajský soud tak reagoval na vyjádření žalovaného, který argumentoval judikaturou vztahující se ke starší právní úpravě, konkrétně usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 11. 2004, č. j. 57 Ca 14/2004 – 40). Zároveň dle krajského soudu platí, že v územním řízení a ve stavebním řízení jsou předmětem rozhodování odlišné otázky a nelze tak vyloučit, že osoby, které mají pádné

argumenty proti vydání územního rozhodnutí na konkrétní stavbu s ohledem na její lokalizaci apod., nemusí mít argumenty, které by byly způsobilé zvrátit vydání stavebního povolení na tutéž stavbu, neboť samotné technické provedení stavby do jejich práv nadměrně nezasahuje. Úspěch žalobce v žalobě proti územnímu rozhodnutí tak může být ve výsledku bezcenný. Uvedenou újmu hrozící žalobcům nemohla dle krajského soudu vyvážit ani újma osoby zúčastněné na řízení plynoucí z pozastavení realizace jejího stavebního záměru, neboť jde pouze o újmu dočasné povahy.

[11] Přípisem ze dne 28. 5. 2013 (doručeným krajskému soudu dne 5. 6. 2013) uplatnila práva osoby zúčastněné na řízení společnost Rodinné domy Rudná s.r.o., která ve vztahu k otázce, zda má být žalobě přiznán odkladný účinek, toliko odkázala na vyjádření žalovaného.

[12] Dne 1. 10. 2013 zaslala krajskému soudu společnost GP Plus s.r.o. přípis, kterým se domáhala vyslovení, že je osobou zúčastněnou na řízení. Odkázala přitom na smlouvu o postoupení práv a povinností vztahujících se k územnímu rozhodnutí vydanému stavebním úřadem v předmětné věci. Podle smlouvy datované dnem 22. 5. 2013 mělo téhož dne dojít k převodu uvedených práv a povinností mezi společnostmi GP Plus s.r.o. (coby nabyvatelem) a Rodinné domy Rudná s.r.o. (coby převodcem). Společnost GP Plus s.r.o. dále uvedla, že hodlá provést výstavbu na základě žalobou napadeného územního rozhodnutí, že již za tímto účelem vytvořila projekty, provedla geodetické práce a inženýrskou činnost, zahájila uzavírání rezervačních smluv na domy a nechala předvytvořit konstrukční systémy dodávaných domů. O přiznání odkladného účinku žalobě se dozvěděla teprve v září 2013, do té doby tak jednala v dobré víře v existenci pravomocného územního rozhodnutí. Požádala proto o neprodlené nařízení jednání ve věci samé.

[13] Krajský soud usnesením ze dne 7. 10. 2013, č. j. 45 A 31/2013 – 59, vyslovil, že společnost GP Plus s.r.o. není osobou zúčastněnou na řízení, protože nesplňuje zákonnou podmínku spočívající v přímém dotčení případným zrušením napadeného správního rozhodnutí. Na základě údajů obsažených v katastru nemovitostí a v příloženém správním spisu konstatoval, že uvedená společnost není vlastníkem ani nedisponuje jiným věcným právem k některé z nemovitostí dotčených stavebním záměrem, pro nějž bylo vydáno žalobou zpochybňované územní rozhodnutí. Současně není ani osobou, v jejíž prospěch bylo vydáno územní rozhodnutí. Ke smlouvě o postoupení práv a povinností z územního rozhodnutí předložené společností GP Plus s.r.o. uvedl, že taková smlouva musí být absolutně neplatná pro právní nemožnost sjednaného plnění, neboť převod veřejnoprávních práv a povinností přichází do úvahy pouze výjimečně, jestliže to právní úprava připouští. O takový případ se však nyní nejedná, a tak krajský soud za osobu oprávněnou z vydaného územního rozhodnutí nadále považoval společnost Rodinné domy Rudná s.r.o.

[14] Následně (dne 16. 10. 2013) společnost Rodinné domy Rudná s.r.o. zaslala krajskému soudu přípis s žádostí o neprodlené nařízení jednání ve věci samé, v němž argumentovala obdobně, jako před ní společnost GP Plus s.r.o. (tedy že po vydání předmětného územního rozhodnutí došlo k vytvoření projektů, k provedení geodetických prací, k uzavření rezervačních smluv atd., vše v dobré víře v to, že územní rozhodnutí je pravomocné), přičemž její dosud vynaložené náklady se pohybují v milionových částkách.

O přiznání odkladného účinku žalobě se měla společnost Rodinné domy Rudná s.r.o. dozvědět také až v září 2013. Zároveň vyčíslila újmu, která jí nastalou situací vzniká (k tomu viz výše rekapitulované vyjádření ke kasační stížnosti, v němž uvedla shodná tvrzení). Svá tvrzení dokládala rezervační smlouvou na jednu z bytových jednotek v plánované zástavbě, kterou s budoucími kupujícími této jednotky měla uzavřít dne 29. 5. 2012. Dále smlouvou o uzavření budoucí smlouvy o připojení odběrného zařízení k distribuční soustavě, kterou uzavřela se společností ČEZ Distribuce, a. s. dne 30. 11. 2011 a výpisem z účtu společnosti Atrium stav s.r.o., podle nějž mělo dne 5. 3. 2012 dojít na základě uvedené smlouvy k úhradě platby ve výši 162.500 Kč. Dne 18. 11. 2013 zaslala osoba zúčastněná na řízení krajskému soudu další přípis s obdobnou žádostí, v níž uvedla, že dodavatel rodinných domů RD Rýmařov po ní požaduje částku 4.080.000 Kč za provedené práce. Toto tvrzení dokládala dopisem od zmíněné ze společnosti ze dne 21. 10. 2013, podle nějž došlo na základě smlouvy o dílo ze dne 21. 3. 2013 k provedení výroby stavebních dílů osmi rodinných domů v uvedené ceně, které osoba zúčastněná na řízení dosud neodebrala. Dne 13. 2. 2014 zaslala společnost Rodinné domy Rudná s.r.o. krajskému soudu Závěrečnou zprávu z inženýrsko-geologického průzkumu pro rodinné domy a silnici k.ú. H. parc. č. X a X ze dne 2. 5. 2011.

[15] Při ústním jednání konaném krajským soudem dne 20. 3. 2014 žalobci zpochybnili uvedená tvrzení osoby zúčastněné na řízení. Poukazovali na rozpory mezi těmito tvrzeními a tvrzeními uplatněnými společností GP Plus s.r.o. (kterou přitom zastupoval tentýž zástupce), argumentovali, že vztahy kolem předmětné výstavby jsou „více než *nestandardní*“, postup osoby zúčastněné na řízení a společnosti GP Plus s.r.o. označili za účelovou snahu o obejít existence žaloby a odkladného účinku, o jehož riziku dané společnosti věděly.

[16] Co se týče návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud uvádí následující. Předně je třeba souhlasit s krajským soudem, že v případech, kdy je žalobou napadeno rozhodnutí o umístění stavby vydané podle „nového“ stavebního zákona, nelze mechanicky vycházet ze závěrů, na kterých byla postavena judikatura vztahující se k územním rozhodnutím vydávaným podle zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu [srov. např. výše zmiňovaný rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 11. 2004, č. j. 57 Ca 14/2004 – 40, podle nějž povaha rozhodnutí o umístění stavby vylučuje obecně možnost přivodit újmu předpokládanou ustanovením § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť toto rozhodnutí ještě nezakládá potenciálnímu stavebníkovi subjektivní právo stavět]. Krajský soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě argumentoval poukazem na ustanovení § 94 odst. 5 „nového“ stavebního zákona a tím, že v územním řízení a ve stavebním řízení jsou předmětem rozhodování odlišné otázky. Uvedl, že úspěch žalobce v řízení o žalobě proti územnímu rozhodnutí tak může být ve výsledku bezcenný, neboť po vydání stavebního povolení již eventuálně neúspěšný žalovaný přistoupí pouze k zastavení územního řízení právě s odkazem na změnu skutkových okolností v podobě již vydaného povolení stavby a na § 94 odst. 5 stavebního zákona. Mají-li tedy soudy naplnit smysl institutu odkladného účinku, nezbyvá, než brát i v případě žalob proti územním rozhodnutím do úvahy rizika plynoucí z realizace stavby. S uvedenou argumentací se Nejvyšší správní soud ztotožňuje a konstatuje, že je možné ji obdobně vztáhnout rovněž na rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[17] Tím ovšem nemá být řečeno, že je třeba přiznávat odkladný účinek všem žalobám proti územním rozhodnutím (respektive navazujícím kasačním stížnostem). I zde je třeba zvažovat individuální okolnosti každé konkrétní věci.

[18] V nynější věci žalobci stavebnímu úřadu mimo jiné vytýkali, že se nezabýval celkovým řešením stavební uzávěrou chráněné nezastavěné oblasti, a to včetně dopravního řešení a související infrastruktury. Namítali, že přijaté územní rozhodnutí v důsledku dílčího přístupu povede ke snížení využitelnosti zbývajících nezastavěných pozemků a tím i jejich hodnoty. Důvodem k tomu je připuštění výstavby vícepatrových (a ve značném rozsahu i řadových) domů, které budou potenciálně narušovat soukromí sousedních pozemků a budou je zastiňovat, a také navrhované vedení komunikací. Dále například také namítali, že nová výstavba není v souladu se schváleným územním plánem a že není pravda, že by výstavba nevybočovala ze standardů lokality. V bezprostředním okolí se dle žalobců nacházejí pouze solitérní domy pro jednu rodinu, nikoliv dvojdomy nebo domy o 2-3 bytových jednotkách blížíci se svým charakterem řadovým domům. Řešení uvedených otázek přitom zjevně náleží do územního řízení a lze souhlasit s žalobci, že v navazujícím stavebním řízení by již k jejich řešení nebyl prostor. Nemá-li tak být řízení o předmětné žalobě a navazující řízení o kasační stížnosti pouhým „akademickým cvičením“, je na místě vyhovět jejich návrhům na přiznání odkladných účinků, ledaže by to bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, anebo by převážilo riziko újmy hrozící vzniknout v důsledku přiznání odkladného účinku jiným osobám.

[19] Takovou jinou osobou je v posuzovaném případě osoba zúčastněná na řízení, která tvrdí, že již v důsledku přiznání odkladného účinku žalobě jí vznikly škody v řádech milionů Kč. Svá tvrzení o nákladech, které údajně vynaložila v době, kdy byla v dobré víře v existenci pravomocného rozhodnutí o umístění stavby, však dokládá převážně doklady, které svědčí o investicích, jež činila ještě v době, kdy musel být výsledek předmětného správního řízení nejistý (rezervační smlouvou na jednu z bytových jednotek v plánované zástavbě datovaná dnem 29. 5. 2012 atd., blíže viz bod [14] výše). Některá svá tvrzení nedokládá vůbec (například tvrzení, podle něž její klienti v důsledku nastalé situace hromadně odstupují od rezervačních smluv). Zadání výroby komponent na rodinné domy, pro které ještě není ani vydáno stavební povolení, pak lze považovat za odvážnou investici a osoba zúčastněná na řízení musela být obeznámena s tím, že takovým postupem na sebe bere určité podnikatelské riziko. Nejvyšší správní soud se nehodlá pouštět do spekulací o tom, jaký byl přesně účel výše popsaného postupu společností GP Plus s.r.o. a Rodinné domy Rudná s.r.o., k věrohodnosti tvrzení uplatňovaných osobou zúčastněnou na řízení v jejích vyjádřeních však příliš nepřispěl.

[20] Konečně nelze pominout ani skutečnost, že krajský soud sice na jednu stranu přiznal žalobě odkladný účinek, ale následně vyhověl také žádosti osoby zúčastněné na řízení o přednostní projednání věci samé a o žalobě tak rozhodl v relativně krátkém čase. Nejvyšší správní soud pak předpokládá, že (s ohledem na počet neskončených věcí v rozhodujícím senátu) bude v řízení o kasační stížnosti možno meritorně rozhodnout v horizontu několika týdnů.

[21] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud stěžovateli vyhověl a kasační stížnosti přiznal odkladný účinek: do rozhodnutí zdejšího soudu o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 20. 2. 2013, sp. zn. SZ 172488/2012/KUSK REG/Bou, č. j. 024210/2013/KUSK, a rozhodnutí o umístění stavby Městského úřadu Rudná ze dne 3. 10. 2012, sp. zn. 05099-1/11/V, č. j. 07122/12/V, není v právní moci. Soud však připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.). Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

[22] Výrok č. II. usnesení vychází z toho, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aplikovaného *per analogiam* (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Žalobce ad d) je tedy do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí povinen zaplatit soudní poplatek ve výši 1.000 Kč. Poplatek je možno zaplatit na účet Nejvyššího správního soudu č. 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, variabilní symbol pro identifikaci platby je 1010405714.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. května 2014

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu